

135786

BIBLIOTEKA
Z. N. im. Ossolińskich

XVIII. 28490 V

135786

(Exm 4/259)
X

FOECUNDA TYRANNIS, PATRIS,

Cæde unius Filij, alterum CHRISTO generantis.

Illas inter serias,

Quibus Aeternus Pater, sui morte Filij,

Filios mortis, Vitæ asseruit,

*& Perillustri, Prænobili, ac Magnifica Rhetorica Juventute Academia
Vilnensis Societatis JESU.*

Lugubrem in Scenam data.

Anno Authoris vitæ, morte vitam parientis.

MDCCX. pridie idus Aprilis.

ARGUMENTUM.

IN Zeilano, Indiae Orientalis Insula, Filius Regis, natu major, traditam sibi à Patre (hunc Celenum, illum Carenum nominamus) gubernans Provinciam, à Lusitanis ad fidem conversus est; atq; ea de causa, à Patre capite damnatus. Post, lucidissima duæ visa sunt cruces; in ære una, altera in supplicij loco: quem revisens, frater (Charillum dicimus) natu junior, viso miraculo, cum multis Proceribus, & ipse CHRISTO nomen dedit. P. Kwiatk: in Annal:

Ecccl: Anno 1542. n. 10.

PROLOGUS.

FUror cupressos, taxos, cæterasq; mortuales arbores, serpentum insectorumq; tabo rigatas: ex adverso, Religio palmas inter & lauros, Vitæ arborem, Martyrum fecundatam sanguine, Japoniæ implan-
tat; plantisq; furoris everlis, Ecclesiæ Christianæ Vineam fundat, atq; ultimum eventum innuit.

ACTUS PRIMUS.

Scena I. Celenus Rex Zeilani, Carenum Filium, natu majorem coronat, Regemq; inaugurat. Hic in vim grati animi, Paternis adsternit plantis diadema; cui rurtum jussu Patris elevato, appensam videt inscriptionem: *Sternes & ipsum, Patris ad plantas caput*: quâ se ad majorem erga Patrem gratitudinem à Dijs moneri putans, profundius illud secum demittit; verum à Patre Dijs gratus esse jubetur.

Scena II. Carenus à Proceribus Sacramentum fidelitatis recipit, ritu patrio, per contactum gladij: quem novis advertit inscriptum characteribus: *Ad regna pandet, hic tibi viam Chalybs*. Quare lætus, altaria Dijs, & victimas parari jubet; ijs mox ipse affuturus.

Scena III. Dolinus, ut dignitate, sic ambitione ac fastu primus, Charillum de evecto ad solium Careno, docet; atq; spe administrandi à se regni, dum Charillus minorennis succrescat, stimulatus, cum eodem contra Carenum conspirat; acceptoq; à Lusitano peregrè prætereunte, augurio: *Regnas; posterna dum cadit Frater manu*. Charillus Fratrem, vitâ & regno exuere statuit. Interim Fraternum simulans affectum, Careno se jungit ad sacra Dijs agenda.

Scena IV. Carenus Dijs immolaturus, ab ingressu fani arcana vi prohibetur: auditaq; voce: *Redi; faventem queris hinc frustra DEUM*; iratos sibi Deos suspicatus, mœrore conficitur: cui leniendo, Fratris & Procerum monitu, ad quietem se recipit; ac inter suaves cantus sopitur.

Scena V. Sopito Careno, inter cætera Patientis DEI insignia, repræsentatur Crux his inscripta notis: *Quiesce tutus, stat vigil pro te Polus*: quo viso è somnis excitatus, hinc repulsam Deorum, inde cruenta suppliciorum revolvens visa, Aruspices adire statuit.

CHORUS.

Furor, Christiano cruore respersum hinc gladium, inde Christi Martyrum, crudeliter gladio strata corpora, ubi Genio Careni, ut in Deorum cultu confirmet, ad terrorem ostentat; Religio Christiana ex adverso, in Cælis regnantum eorundem Martyrum premia, & terrenis majora Regna, quæ per gladium sunt affecti, presentat.

XVIII-28490-IV

ACTUS SECUNDUS.

135786

Scena I. Careno, Aruspicum responsa, non satis animi mœrorem lenientia audienti, nuntiatur Lusitanorum Onerarias cum mercibus advenisse, ipsosq; cum homagio, Principis affatus poscere.

See-

11202 135786
135786

L. P. Adam Postkowi.

Scena II. Lusitani adesse iussi, allata, ab orbe peregrino munera offerunt. Carenus ijs grato animo susceptis, advertit crucem, in somnis visæ similem, iisdem inscriptam notis: *Quiesce tuus &c.* Quam stupens, sibiq; donari postulans, ubi a Lusitanis liberaliter annuentibus, de mysterio insuper Crucis edocetur: propensum ad Christiana sacra animum, unâ cum Fidino Secretario, ostendit.

Scena III. Post abitum Lusitanorum, Carenus, varijs cum Fidino, jam doloris, jam amoris, cæterisq; affectibus, se sentit agitari; & causâ luctantis secum ipso animi, in Crucem acceptam à Lusitanis, devolutâ, illam abijcit: sed interno quodam amoris impetu trahente, iterum eam recipere cogitur.

Scena IV. In illa variorum affectuum pugna, Carenus & Fidinus, audiunt Lusitanum Peregrinum, preces pro Gentium conversione, coram Crucifixo fundentem: à quo propius convento, ubi profundiore Crucis mysteriorum notitiâ imbuuntur; Carenus, tum patratis coram se, per Crucifixum miraculis, permotus; tum revocatis præteritis augurijs, & recenti Cælum prædicatione, de Cælestis Regni, minuto prius per gladium capite, obrinendo diademate, animatus; nomen & vitam CHRISTO DEO transcribit; & ad subeundam, qualemcunq; ejus amore mortem, se resolvit; observante interim à longè, omnia Carenî gesta, Dolino.

Scena V. Dolinus, quæ dolose observavit in Carenis, desert Charillo: cum quo communicato consilio, statuunt uterq; rem totam Celeno, zeloso Deorum fautori deferendam, atq; Carenum, defectionis à patrijs ritibus, accusandum.

CHORUS.

Genio Carenî, amore pro CHRISTO patiendi astuanti, representatur scena Divorum, Passioni Christi singulariter addictorum, vel pro ejus nomine cæcorum; interq; alios, S. Dionysij caput obfissum, CHRISTO ex manibus offerentis; in quem fixis attentius oculis, suum quoq; caput CHRISTO immolandi, desiderio accenditur.

ACTUS TERTIUS.

Scena I. Dum Charillus & Dolinus, Celeno deferunt, Carenum à Deorum cultu, ad Christianam defecisse Religionem; ipsa ultro supervenit Carenus: cui Pater capitis pœnam, nî resipiscat minatur. Datâ interim ad resipiscendum morâ.

Scena II. Celenus deliberat cum senatu, de modo revocandi Carenum ad patrios ritus; vel de mortis genere, si persistat, ipsi infligendæ. Svadent Proceres, Fidinum prius vel socium, vel auctorem defectionis, morte plectendum; sic fore, ut Carenus metu pœnæ similis, ad mentem Deosq; patrios redeat.

Scena III. Aulicorum unus, Carenis addictior, refert illi, decretam fuisse à Patre capitis pœnam; sed consilio Senatûs, Fidino prius hanc mortis aleam subeundam; ut ipse alieno malo cautus sapere discat, & resipiscat. Carenus hoc nuntio, ad Martyrij palmam accensus, Fidinum ejusdem palmæ cupidum, atq; multum reluctantem, inducit tandem, ut nomen secum & vestes mutet.

Scena IV. Sicarij à Patre submissi, simulatum Fidinum, revera Carenum, ad mortem, tot ominibus prænuntiâ, exultantem rapiunt; atq; illo ipso gladio, regni olim per mortem capiendi vate, obruncant.

Scena V. Allatum putati Fidini, revera Carenî Caput, Paternis subijcitur plantis; conformiter ad vaticinium: *sternes & ipsum &c.* quod Celeno agnoscente esse Filij, militib; probantibus esse Fidini, Fidinus ipse adest, ultro, se ad Martyrium offerens: quo, manu perempto, dum Carenî caput alloquitur Celenus; audito emortui responso territus, scelerisq; conscientia tactus, diris se devovet, & dehiscente, flammâ inter, terrâ absorbetur.

Scena VI. Charillum, gemino, hinc Fratris, inde Patris fato turbatum, solatur Dolinus illo Lusitanî oraculo: *Regnas, paterna dum cadit frater manu:* quo lætior, regni administrandi spatham committit Dolino; dum ipse folio marescat. Interim auditur in loco supplicij Fraternali, cantus, Carenis regna meliora per mortem adepto, applaudens.

Scena VII. Provocatus hoc cantu cum Aula Charillus: locum supplicij revisit; in eoq; conspiciit Crucem unam lucidissimam, has referentem notas: *Regna; paterna casus est Frater manu:* aliam in aëre cum notis hisce: *Regnat; Deorum maximo, qui dat fidem:* quod de Amyda Deorum apud Japones maximo malè intelligens, à superveniente Lusitano, de Vero O. M. DEO, ejusq; Filio, per Crucem & mortem ad regnum & Vitam, filios mortis asserente, intelligendum, rectius edoctus; CHRISTO, pro vero DEO agnito, se & Regnum cum Aula addicit; fecundam Patris, se fraternâ morte, CHRISTO generantis, tyrannidem expertus.

EPILOGUS.

Triumphales Neo Martyrum exuvias, coronis, palmis & laureis, regni celestis insignibus, ex Vineâ fundatæ in Iaponia Ecclesiæ collectis, exornat.

Ad

M. D. T. O. M. G. CHRISTI, morte vitam nobis conferentis Adorationem.
SS. MM. imitationem.

